

STĀ•LE NA TO MUSĀ•M MYSLET...

PondĀ•lĀ•, 23 Ā•erven 2008

Milá Danielo, srdeĀ•nĀ• jsi mi blízká, pĀ•m Tvých radách... a tak po dlouhém váhání Ti i já píši. Ve svém vĀ•ku a díky Ā•ivotním zkušenostem bych si mĀ•la vĀ•dĀ•t rady, potĀ•ebuji se ale spíš zbavit tíhy, kterou mám v duši. A tak jiĀ• konkrétnĀ•: Letos mi bude 36 let. Mám desetiletou dcerku, která mi dĀ•lá jen samou radost. S manĀ•elem jsme se rozvedli pĀ•med dvĀ•ma lety po 10 letém souĀ•ití (2 roky chození, 8 let manĀ•elství).

DĀ•vod rozvodu? Velmi zkrácenĀ•: workoholismus mého bývalého muĀ•e a nesplnĀ•ná touha po druhém dítěti. PĀ•m porodu (dcerka se nám podaĀ•mila poĀ•it hned první mĀ•síc, kdy jsme se pro dĀ•Ā•átka rozhodli a brali jsme se, kdyĀ• jsem ve 3. mĀ•síci tĀ•hotenství - chtĀ•né miminko, chtĀ•né manĀ•elství, prostĀ• idylka), ještĀ• na porodním sále jsem s úsmĀ•vem tvrdila, Ā•e za dva roky tam budu rodit zas (tatínek byl u porodu). Ale ouha. SkuteĀ•nĀ• jsem po 1,5 roce opĀ•t lehce otĀ•hotnĀ•la, bohuĀ•el lékaĀ•mi zjistili, Ā•e miminku nezaĀ•alo bít srdíĀ•ko a tudíĀ• neĀ•ije... Jak jsem to obreĀ•ela líĀ•it a koho to potkalo, ví, o Ā•em píši... Ta bolest byla hluboká nesnesitelnĀ•. V následujících letech zaĀ•al hon na druhé miminko - vyšetĀ•ení mĀ•, bazální teploty, hormonální prášky, bolestivý rentgen vejcovodĀ•... Pak nastaly i nelékaĀ•ské metody - milování podle hvĀ•zd, podle kartĀ•ek, babských rad i "osvĀ•řených finaĀ•nĀ• drahých zaruĀ•ených rad". Jediné, co se nepodaĀ•ilo - muĀ• celou dobu odmítal spermogram s tvrzením, Ā•e dcera je pĀ•ece je, ale kvalita spermií se bohuĀ•el sniĀ•uje. A postkoitální test to potvrdil. Taky jsem se trápila myšlenkou, Ā•e pĀ•m smutné miniinterupci se ve mĀ• mohlo nĀ•co pokazit... Nakonec jsme se zaĀ•ali odcizovat, aĀ• to skonĀ•ilo rozvodem. Bývalý manĀ•el na dceru bezproblémovĀ• pĀ•mispívá, tráví spolu víkendy jednou za 14 dní a cítíme, Ā•e se jí nyní daleko intenzivně vĀ•nuje, neĀ• kdyĀ• jsme byli pod jednou stĀ•echou. A souĀ•asnost? Na ruce se mi tĀ•pytí zásnubní prstýnek od mého je o 7,5 let mladši. Z poĀ•átku jsme se spolu jen bavili, rozebírali Ā•ivotní situace a nacházeli cestu k sobĀ• postupně. VĀ•dy jsem byla spíš na starši rozumnějši partnery a najednou se mi dvoĀ•mil mladši muĀ•. PĀ•medstava, Ā•e mi v budoucnu jednou odejde za mladši, mĀ• drĀ•ela zpátky. On je ale vytrvalý a rozumný. Jeho rodiĀ• jsou konzervativnějši a tak jejich pĀ•medstava, Ā•e by si jejich syn vzal "starši, rozvedenou s dítětem"... je pro asi dost tĀ•ká. PĀ•itím je to o úhlu pohledu. MĀ•ou si pĀ•meci Ā•míci, Ā•e si jejich vzdĀ•laný syn vezme "finanĀ•nĀ• za Ā•enu s dobrým vzdĀ•láním, prosperující prací, s bytem, s Ā•ivotními zkušenostmi, s vychovanou dcerkou, a taky Ā•e uvaĀ•m, vyĀ•ehlit a uklidit a být smíškem". A proĀ• vlastně píši? Rádi bychom se v krátké době vzali, nové bydlení a jiĀ• rok "pracujeme" na miminku. A ono to nejde.... Všech tĀ•ch 6 let marné snahy s bývalým muĀ•em se mi do hlavy vrátilo. TĀ•ko to mĀ•Ā•u líĀ•it souĀ•asněmu partnerovi, který je optimistický, rok je pro nĀ•j krátká doba, hned šel na spermogram, který vyšel naprosto fantasticky. TakĀ•e mám mladého, chytrého, vzdĀ•laného a po rodinĀ• touĀ•ícího muĀ•e a tíha, Ā•e nejde miminko je v mé hlavĀ•, v mém srdci. Po dovolené podstoupím laparoskopii. psychiĀ•no?? SnaĀ•ím se pĀ•med lidmi hrát pohodovou Ā•enu, která je mladá, cítím se na 25 let (a prý i tak vypadám). Ale kd ve svém okolí uslyším zmínku, Ā•e kamarádka Ā•i kolegyně otĀ•hotnĀ•la, popĀ•meji hodně štĀ•stí a v soukro propuknu v Ā•alostný plĀ•.... SnaĀ•ím se nezatrpnout, ale ta bezmocnost je k neunesení. Nemám uĀ• moc Ā•asu s tĀ•hotenstvím...Vím, Ā•e existují ještĀ• varianty jako inseminace, umĀ•lé oplodnění, adopce... To poslední si zatím pĀ• neumí pĀ•medstavit. TouĀ•ím po vlastním dítěti a Ā•míká to pĀ•m kaĀ•dé pĀ•míleĀ•itosti. Co kdyĀ• si jednou uvĀ•domí, Ā•e snaĀ•ši mít mladši Ā•enu, nezatĀ•enou takovou touhou...? Tyto tĀ•ké myšlenky potĀ•mebovaly najít rozuzlení??? DĀ•kuji za pĀ•eĀ•ení, tĀ•eba pro mne nĀ•kdo najde radu...

Monika